

Ad Altare unius Virginis non Martyris. Antiphona.

Hæc est virgo sapientis, et una de numeris
 ♪. Adducentur Regi Virgines
 post eam.

ro prudentum.

OREMUS.

Exaudi nos, Deus, salutaris noster, ut sicut de beata. N. Virginis tue commemoratione gaudemus, ita piæ devotionis erudiamur affectu. Per Christum.

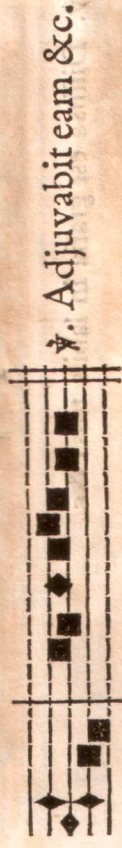
Ad Altare unius Viduæ. Antiphona.

Vepe, in pro electa mea, et roga ponam

in te thronum meum, quia concupivit

♪. Adjuvabit eam &c.

Rex speciem tuam.

OREMUS.

Tuorum corda Fidelium, Deus, miserator illustra: et beata. N. precibus gloriosis, fac nos prospera mundi despiciere, et cœlesti semper consolatione gaudere. Per Christum.

AD MANDATUM

PERAGENDUM.

Finita Altarium ablutione, Conventu in Choro residente, Prælati, et Ministri in Sacristiam revertentes, depositis sacris vestibus, redeant ad Chorum: deinde vadant omnes ad Capitulum, Priore more solito præcedente, ubi fiat brevis sermo. Qui recitaturus est sermonem, facto signo à Prælato, accedat pro Benedictione.

Finito sermone Prælati cum Coadjutoribus sibi deputatis vadat in Sacristiam, et Fratres interim ad ablutionem pedum se præparent, providentes, ne aliquid in eis tunc appareat, quod in oculis secularium, cum ibidem convenerint, reprehensibile videatur.

Procuratoris vero erit providere, ut aqua, et vasa necessaria ad Mandatum cum sufficientibus linteis hora competenti sint preparata, uti et de Fratribus Conversis, qui aquam, et vasa Prælati, et Coadjutoribus ejus ministrent. Prior vero induens Camisiam decentem, non notabiliter brevem, præcingat se linteo à Sacrista preparato: similiter Coadjutores induant Camisias juxta loci consuetudinem, et sic veniant in locum Capituli. Cumque ad medium Capituli pervenerint, Prior stans inter Coadjutores verso vultu ad Crucifixum, dicat humili voce sine Oremus: hanc Orationem.

ORATIO.

Actiones nostras, quæsumus Domine, aspirando præveni, et adjuvando proseguere: ut cuncta nostra oratio, et operatio à te semper incipiat, et per te cœpta finiatur. Per Christum Dominum nostrum. V. Amen.

Qua Oratione terminata: Cantor incipiat Antiphonam sequentem: Dominus Jesus, et Versum: Deus miseratur nostri: et Conventus proseguatur, quæ cantanda sunt, Cantore semper.

Ad Mandatum.

incipiente Antiphonas, et Versus: que dum cantantur, Fratres debent sedere in suis locis.

Aña.

Do minus Je sus, post quam coena-

vit cum discipulis suis, la vit pedes e o-

rum; et a it il lis: Sci tis, quid

fe ce rim vo bis: Ego Do mi nus, et

ma gis ter exem plum de di vo bis,

ut et vos i ta fa cia tis.

x̄. Deus mi sere a tur nostri, et benedicat nobis,

il luminet vultum suum supernos, et mise-

re a tur nostri. * Do mi nus.

Dum predicta Antiphona, et sequentes cum suis Versibus, et resumptionibus cantantur, Prelatus flexis genibus incipiat lavare pedes. Fratrum à superioribus, ad inferiores, et primo in dextero Choro, utrosque pedes Fratrum abluendo, uno Coadju-torum ipsum præcedente, supponeite, et coaptante pelvim pedi-bus Fratris abluendis, et altero subsequente, et aquam cum ali-quo vase idoneo superinfundente. Prior vero pedes lotos abster-gat linteo, quo est præcinctus, et postmodum osculetur. Ablu-tio autem pedum, cum necesse fuerit, projiciatur in vas aliquod ad hoc præparatum ibidem.

Aña.

Posquam surrexit Dominus à

coe na, misit a quam in pel vim, coepit

lava re pedes di sci pu lorum: hoc

Ad Mandatum.

xxviii

exemplum reliquit eis.

̄. Audi te hęc omnes gentes, auribus percipi-

te, qui habitatis orbem. * Postquam.

Añã. C Si ego Dominus, et Magister vos-

ter, lavi vobis pedes, quanto ma-

gis vos debetis alter alteri us-

re pedes. ̄. Exemplum enim dedi vobis,

Ad Mandatum.

xxix

ut et vos imitamini. * Si ergo.

Añã. Vos vocatis me magister, et

Domine, et benedicitis; sum enim et tenim.

Si ego lavi vestros Dominus, et ma-

gis ter; et vos debetis alter alteri us-

lavare pedes. ̄. Dixit Jesus discipulis

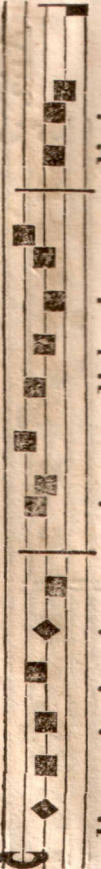
su is. * Vos.

H

Ad Mandatum.

Añá. Mandatum no vum do vobis, ut di-

 li ga tis in vicem, si cut di lexi vos, dicit

 Dominus. x̄. Bea ti im macu lati in via, qui

 am bu lant in lege Do mi ni. * Mandatum.

Añá. In hoc cog nos cent om nes, quia mei e-

 stis dis ci puli, si di lecti onem ha bue ritis

 ad in vicem. x̄. Pa cem me am do vobis, pa cem

Ad Mandatum.

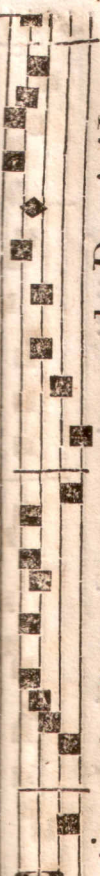
 re lin quo vobis. * In hoc. añ.

Añá. In di e bus il lis mu lier, quæ erat

 in ci vi ta te pec ca trix, ut cog no vit, quòd Je sus

 ac cu bu is set in do mo Si monis le pro si, qui

 at o re tu lit a la ba strum un guen-

 ti, et stans re tro se cus pe des Do mi ni Je su,

 la chry mis cœ pit ri ga re pe des e jus,

Ad Mandatum.

xxxii

et ca pil lis capitis su i tergebat, et oscu-

la ba tur pedese jus, et un-

guen tò un gebat. ✠. Mari a optimam par-

tem elegit, quænon auferetur ab e a. ✠. In.

Mari a ergo unxit pe des Jesu, et

exter sit capil lis suis, et domus impleta

est ex o do re unguenti. ✠. Dimissa

Ad Mandatum.

xxxiii

sunt ei peccata multa, quoniam dilexit mul-

tùm. ✠. Mari a.

Do mine, tu mi hi la vas

pedes? Respondit Jesus, et di xit ei: Si non

lavero ti bi pedes, non habebis partem

mecum. ✠. Domine, non tantùm pedesmeos,

sed et manus, et caput. ✠. Domine.

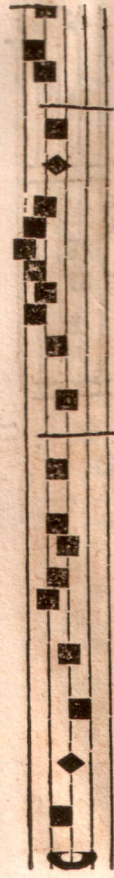
Ad Mandatum.

xxxiv

Aña.

Diligamus nos in vicem, quia

charitas ex Deo est, et qui diligit fra-

trem suum, ex Deo natus est, et videt Deum.

Et hoc mandatum habemus à Deo, ut, qui di-

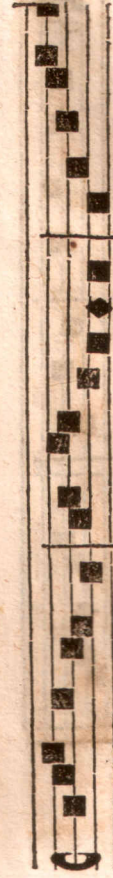

ligit Deum, diligat et fratrem suum.* Diligamus.

Aña.

Ubi est charitas, et dilectio,

ibi Sanctorum est congregatio; ibi nec i-

Ad Mandatum.

xxxv

ra est, nec indignati o; sed firma charitas

in perpetuum: Christus descendit mundum

re dimere, ut liberaret à morte

hominem: exemplum præbuit suis disci-

pulis, ut in vicem peccata varent.

Aña.

Congregavit nos in unum Christi amor,

timeamus, et amemus Christum Deum.

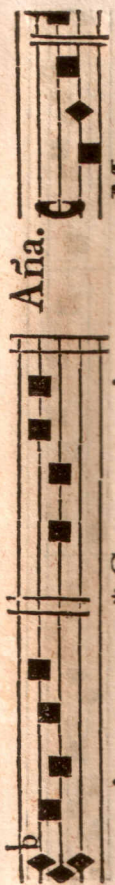

Ubi charitas, et amor, ibi Deus est. Ecce

quàm bonum, et quàm jucundum, habitare fra-

tres in unum. * Congregavit.

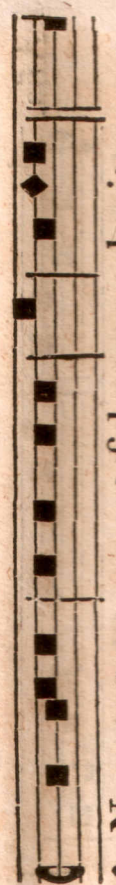
Maneat

in nobis fides, spes, charitas, tri-

haec. * Major autem horum est charitas.

est. Nunc autem manent fides, spes, charitas,

tria haec. * Major autem.

Cantatis omnibus suprapositis Antiphonis, et Versibus, si ablutio finita non fuerit, repetantur Antiphona, et Versus, prout necesse fuerit. Si autem ante finiatur Loto, quam cantata sint omnia, nihilominus cantentur.

Postquam Praelatus pedes omnium laverit, aquam det singulis ad abluendas sibi manus, eo ordine, quo pedes lavit, altero Coadjutorum ipsum procedente, et postea ad abluendum recipiendam tenente; et altero subsequente, et tenente manutergium (à Sacrista preparatum) ad exergendas manus.

Quo facto Praelatus in loco suo residat, et Coadjutores ejus iuxta eum hinc, et inde. Alii vero, qui aquam, et vasa ministrarunt, seorsim in aliquo loco idoneo ex parte juniorum secedant. Et tunc Supprior indutus Camisia in Sacristia, et praecinctus Linteo, cum Coadjutoribus suis, ut de Priore dictum est, pedes eorum lavet, et ipsis lotis aquam manibus eorum lavandis ministret, supradicto modo: interim Conventus stet cantando, versis vultibus ad invicem.

Expletis predictis omnibus, Praelatus in loco suo stans, dicat humili voce Orationem sequentem, sine Oremus.

ORATIO.

Adesto, Domine, nostrae officio servitutis, et quia tu pedes lavare dignatus es tuis discipulis, nè despicias opera manuum tuarum, quae nobis retinenda mandasti; sed praesta, ut, sicut haec exteriora abluuntur inquinamenta, sic à te omnium nostrum interiora laventur peccata. Qui vivis, et regnas Deus, per omnia saecula saeculorum. R. Amen.

Et sic Mandatum terminatur. Quo facto Prior, et Supprior cum Coadjutoribus eant in Sacristiam ad deponendum Camisias, et Lintea; ac resumptis vestibus revertantur ad Capitulum, in quo Fratres remanserunt sedentes.

Ubi multitudo Fratrum tanta fuerit, ut Prior non possit

Ad Mandatum.

totum Mandatum peragere; Supprior cum aliis duobus Coadjutoribus deputatis, vel plures, si necesse fuerit, ad illud cum Priore faciendum se præparent.

DE SERMONE DOMINICO.

Interim, dum Mandatum Lotionis pedum peragitur, Diaconus, qui Sermonem Dominicum est lecturus, cum Subdiacono, et Ceroferariis, et Thuriferario postquam pedes eorum abluisti fuerint, et manus, vadant ad Sacristiam, ibique sacris vestibus coloris albi, prout in magnis Solemnitatibus fieri solet, induiti, finito Mandato, et regresso Priore ad Capitulum, veniat Diaconus cum aliis Ministris ad illud, eo modo, quo itur ad cantandum Evangelium in Solemnitatibus, sine Cruce tamen. Cumque in Capitulum venerint, Thuriferarius thus offerat Priori ad benedicendum, et benedictum ab ipso, in thuribulum ponat. Deinde Diaconus accepta benedictione à Priore stans verso vultu ad Aquilonem, aliàs verso vultu ad Crucifixum Capituli, Occidentem situm, aliàs verso vultu ad Crucifixum Capituli, dicat tono cantus Evangelii: Dominus vobiscum, et stantibus Fratribus versa facie ad Evangelium, ac respondentibus: Et cum Spiritu tuo, et ad Gloria tibi Domine, se signantibus, canet solemniter Evangelium: Ante diem festum: Subdiacono, et Ceroferariis, et Thuriferario ordinatis, sicut ad alia Evangelia ordinari solent.

Finito Evangelio, et remoto prius pulvinari, à Sacrista reportando, Diaconus ex integro prosequatur Sermonem Dominicum, per modum lectionis, stans versus Crucifixum, quandiu fuerit in Capitulo, et cæteris Fratribus residentibus ordine suo. Subdiaconus verò, et Ceroferarii, ac Thuriferarius, depositis candelabris hinc, et inde prope pulpitem, in quo legitur, et thuribulo in medio, post Diaconum sedeant in sede aliqua, vel scamno ibi à Sacrista præparato, et panno decenti cooperto.

Dicto: Surgite eamus hinc: surgant omnes; et procedentibus Diacono, et Ministris ordine supradicto, vadat post eos Conventus ad Chorum, junioribus præcedentibus. Ubi collocatis ante pulpitem, (à Sacrista præparatum) Candelabris, et thuribulo, sicut in Capitulo fuerant collocata, sedente Subdiacono cum Ministris post Diaconum in aliqua sede ibidem à Sacrista præparata; Diaconus stans ad pulpitem, versa facie ad Altare, cæteris Fratribus sedentibus in locis suis, prosequatur, ut prius, quæ de Sermone Dominico restant.

Finito Sermone sine Tu autem; Præfato signum faciente, surgant omnes, et Prælatò dicente versus: Adjutorium nostrum, et Conventu respondente: Qui fecit cælum: Diaconus, et Ministri accipientes, quæ ad ipsos pertinent, eo ordine, quo venerunt, ad Sacristiam revertantur.

Si hora competens Completorii fuerit, dicatur Completorium: alioquin factò aliquo temporis intervallo, hora idonea pro Completorio signum fiat.

DE ADORATIONE CRUCIS.

In Parasceve, perlecta Passione, dum Orationes solennes dicuntur, duo Sacerdotes se induant in Sacristia, Alba, et Cingulo cum Stolis, et Manipulis nigris, sine Casulis, pro cantandis versibus, Popule meus, &c. et tenenda Cruce in Altari. Similiter etiam se induant duo Diaconi, sine Dalmaticis, ut content versus: Agios, ò Theos &c. ad gradum Presbyterii, ante Crucis Adorationem.

Completis Orationibus, Prior deposita Casula (in Sacristia reponenda) ab Altari discedat, et descendens cum suis Ministris gradus Altaris ad extremum angulum in Cornu Epistolæ, stent omnes in Presbyterio ab eadem parte Altaris, versis vultibus ad partem Evangelii, ita ut unus sit ad latus alterius; et propiùs Altare stet primo Prior, deinde alii; eo ordine, quo solent in Presbyterio sedere.

Ad Adorationem Crucis.

Tunc duo Sacerdotes destinati ad tenendam Crucem (sicut et duo Diaconi destinati ad cantandos Versus Agios) venientes ad gradus Altaris, genua flectant: deinde surgentes, Sacerdotes accipiant Crucem Altari superpositam, et velatam, et stantes juxta extremam partem Altaris in latere Evangelii, ac tenentes Crucem reverenter per brachia, unus ad dexteram, et alter ad sinistram, versi ad Populum, cantent Versum sequentem:

Po pule me us, quid fe ci ti
 bi, aut in quo contrista vi te? Res-
 ponde mi hi: Qui a e du xi te de
 terra Ægypti, para sti Cru-
 cem Salvato ri tu o.

Finito Versu, Popule meus, prædicti Diaconi ad gradum

Ad Adorationem Crucis.

Presbyterii stantes, respondeant: Agios, ter flectentes genua, semel scilicet, quoties dicitur Agios. Eoque dicto, toties illico surgentes.

Flectant genua. Surgant. Flectant genua. Surgant.
 Agi os, ò Theos; Agi os, Is-
 chyros; Agi os, Athanatos e-
 leison I mas.

Deinde Chorus respondeat: Sanctus &c. ter similiter flectendo genua; semel scilicet, quoties dicitur: Sanctus, eoque dicto, toties illico surgendo. Prior vero, et Ministri, et Sacerdotes, qui Crucem tenent, nunquam flectant genua: sed nec prædicti Diaconi cum Choro: sicut nec Chorus cum ipsis genua flectat.

Chorus.

Flectat genua. Surgat. Flectat genua. Surgat.
 Sanctus Deus: Sanctus for-

Ad Adorationem Crucis.

Flectat. genua.

Sur gat.

tis: Sanctus, et immorta lis mi-

sere re no bis.

Postquam Chorus sic responderit, Sacerdotes tenentes Crucem, paululum procedentes ab Altari versus medium, et ibi sis-

Qui a e du xi te per deser-

tum quadra ginta annis, et manna ci bavi

te; et introduxi in terram satis op ti-

Ad Adorationem Crucis.

mam: para sti Crucem Salvato-

ri tu o.

Deinde Diaconi cantent secunda vice Agios ò Theos, et Chorus: Sanctus Deus &c. similiter, ut prius, flectendo genua.

Rursum Sacerdotes ab Altari paulatim cum Cruce procedentes, cantent tertium Versum:

Quid ultra de bu i facere tibi, et non

fe ci? E go quidem planta vi te vi-

neam me am specio sis simam, et tu fa-

cta es mihi nimis amara: acetò namque mix-

tò cum felle sitim meam potasti, et lance à

perforasti latus Salvatoris tui.

Deinde Diaconi cantent tertio: Agios, ò Theos &c. et Chorus similiter cantet: Sanctus Deus &c. ut prius.

Postea duo Sacerdotes tenentes Crucem, progredientes usque ad gradum Altaris, ubi Crux est adoranda, stabunt in medio ante Altare, et Prior veniat ad medium gradus Altaris, et se sollocet in loco aliquantulum superiore, medium inter duos Sacerdotes, qui per brachia Crucem sustinentes, et suos vultus ad se invicem vertentes tenebunt Crucem ante Priorem. (Ministri vero discedant etiam à Cornu Altaris, dum discedit Prior, et se collocent post omnes gradus unus post alium in eadem parte Presbyterii, versis vultibus, ut antea, ad partem Evangelii; stantes eo ordine, quo prius stabant.) Tunc Prior ex manibus duorum Sacerdotum Crucem velatam accipiet, et eisdem adjuvantibus eam reverenter deteget, detectamque ambabus manibus elevando, et populo ostendendo, incipiet Antiphonam: Ecce lignum. In inceptione Antiphonæ tam Chorus, quam Ministri Altaris, Sacerdotes, et Diaconi existentes in suis locis, flectent genua, inclinantes profundè: Et prosequente Cantore Antiphonam, dum dicit: Crucis &c. surgant omnes, Choro Antiphonam continuante.

Ecce lignum Crucis, in quo

salus mundi pependit, veni-

te adoremus.

Quamdiu cantatur Antiphona, Prior semper elevatam Crucem sustineat, et ostendat, ut supra.

Finita Antiphona, Crucem restituat in manus predictorum duorum Sacerdotum, qui eam deponent, et reclinabunt ad gradus Presbyterii, super tapetum ibidem stratum, et seipsos collocabunt hinc, et inde ad duo latera Crucis, accumbentes super latera sua iuxta Crucem, et versis ad se invicem vultibus brachia Crucis quilibet à sua parte tenentes.

Tunc fiat ab omnibus Ministris, et Fratribus publica S. Crucis Adoratio; in cuius ritu seu ordine adorandi, inter adorantes, et adoraturos servetur ordinata accedendi distantia: hoc modo:

A loco, ubi Crux adoranda jacet, deorsum versus Ecclesiam, sumatur spatium quindecim circiter passuum (prout loci conditio, situsque permiserit); et ab ultima hujus spatii extremitate, primo Prior, nudatis omnino plantis (quod et similiter facere debent omnes, tam Ministri, quam Fratres adoraturi) procedat versus Crucem, hoc ordine, et successionis distantia.

Ad Adorationem Crucis.

XLVI

ut in prædicta extremitate spatii devotè genua flectat, caputque inclinet, et mox surgat, ac gravi incessu usque ad medium ejusdem spatii pergens, illic denuo genua flectat, et caput inclinet: denique inde procedens, ad pedes Crucis se toto corpore prosternat; eosdemque semel dumtaxat deosculetur, moram non trahens, sed mox inde surgens, et facta profunda inclinatione, colloctet se ad latus dexterum Crucis, in loco alterius duorum Sacerdotum, dexterum Crucis brachium tenens, quousque ambo Sacerdotes simili ordine, et modo adoraverint: primo eorum, postquam adoraverit se substituente in locum secundi, et pro eo sinistrum Crucis brachium tenente; qui secundus Sacerdos, postquam adoraverit, succedet in locum Prioris, à parte dextera Crucis brachium tenens, una cum alio Sacerdote in altero latere manente, ipsam Crucem ad osculum omnium Fratrum adorantium, usque ad finem adorationis coaptando.

Hæc porro Adoratio sequenti ordine prosequi debet, ut post duos Sacerdotes adoret Diaconus pro Missa notatus; postea Diaconi, qui cantaverunt: Agios, unus post alterum, (et hi, postquam adoraverint, in Sacristiam redeant Sacras vestes deposituri) post Diaconos sequentur Subdiaconus pro Missa notatus, Acholyti, et demum post Ministros cæteri omnes Fratres eundem ordinem graduum suorum, incipiendo à Majoribus alternatim procedentes ab ultima spatii extremitate versus Crucem, eo ritu, ordine, ac successione distantia, quo de Priore supra dictum est, illam adorent, et deosculentur, ac post osculum mox surgendo, facta inclinatione profunda, ad Chorum in loca sua revertantur. Illa autem Fratrum successio cum tali intercapedine fiat, quod dum primus surgit à loco primæ sue genuflexionis, statim illic subintret alter ei proximus, et ita consequenter alii, servato eodem tenore interstitiorum.

Dum ita Crux adoratur, Chorus cantet Antiphonam Tuam.

Ad Adorationem Crucis.

XLVII

Crucem, et Hymnum Crux fidelis. Prior autem, et Ministri in Presbyterio sessum eant, ibique eandem Antiphonam, et Hymnum recitent.

Hymnus.

Crux fide lis, inter omnes, Arbor

u na nobi lis; nulla sylva talem pro-

fert, Fronde, flore, germine: Dulce li-

gnum, dulces clavos Dulce pon dus

sustinet.

Pange lingua gloriosi Prælium certaminis; Et super Crucis trophæum, Dic triumphum nobilem: Quahiter Redemptor orbis, Immolatus vicerit.

De parentis protoplasti, Fraude factor condolens, Quando pomi noxialis Morsu in mortem corruit: Ipse lignum tunc notavit, Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostræ salutis Ordo deponerat: Multififormis proditoris Ars, ut artem falleret, Et medelam ferret inde, Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri Plenitudo temporis, Missus est ab arce Patris Natus orbis conditor:

Ac de ventre virginali, Caro factus, prodiit. Vagit infans inter arcta Conditus præsepia: Membra pannis involuta Virgo Mater alligat: Et manus, pedesque, et crura, Stricta cingit fascia.

Lustris sex qui jam peractis, Tempus implens corporis, Se volente, natus ad hoc: Passioni deditus, Agnus in Cruce levatur, Immolatus stipite.

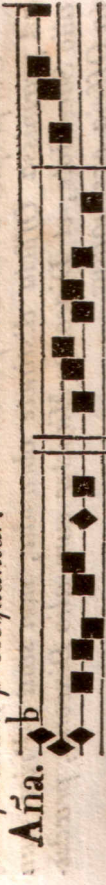
Hic acetum, fel, arundo, Sputa, clavi, lancea: Mite corpus perforatur, Sanguis, unda profluit, Terra, pontus, astra, mundus, Quo lavantur flumine.

Flecte ramos arbor alta, Tensa laxa viscera, Et rigor lentescat ille, Quem dedit nativitas: Ut superni membra regis, Miti tendas stipite.

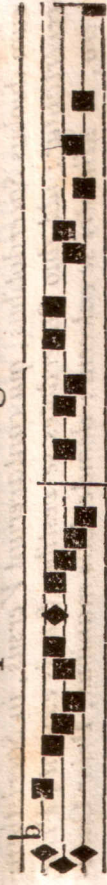
Sola digna tu fuisti Ferre secli prætium: Atque portum præparare Nauta mundo naufrago, Quem sacer cruor perunxit, Fusus Agni corpore.

Gloria, et honor Deo, Usquequaque Altissimo: Una Patri, Filióque, Inclyto Paraclyto, Cui laus est, et potestas, Per æterna sæcula. Amen.

Si antequam hæc fuerint omnino cantata, Adoratio completa esse, nihilominus integrè cantentur: cumque versus ultimus Hymni dicetur, Prior veniat ad medium super gradus Presbyterii inter Altare, et Sacerdotes, qui tenent Crucem, ut terminata adoratione, Sacerdotes Crucem reverenter elevantes, eam tradant Priori stanti super gradus, qui ipsam accipiens, et devote erigens, stans verso vultu ad populum, incipiat Antiphonam: Super omnia. In cujus inchoatione tam Ministri Altaris, et duo Sacerdotes, quam Chorus genua flectent, inclinantes profunde. Et Cantore prosequente: Ligna Cedrorum. Omnes surgant, et Antiphonam prosequantur.

Super omnia ligna cedrorum tu so-

la ex cel sior, in qua vita mundi pepen-

dit: in qua Christus triumphavit, et mors

Feria VI. In Parasceve.

mor tem supe ra vit in æ ternum.

Quamdiu hæc Antiphona cantatur, Prior ambabus manibus Crucem sustineat elevatam: et Antiphona finita, eodem modo tenens Crucem, dicat sequentem Orationem, sicut dicitur ad Horas hujus diei sine Dominus vobiscum, et sine Oremus: uno Sacerdotum coram ipso tenente librum, cæteris omnibus Fratribus super formas prostratis, dum Oratio dicitur.

ORATIO.

Respice, quæsumus Domine, super hanc familiam tuam, pro qua Dominus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, et Crucis subire tormentum.

Oratione dicta, Crucem Prior tradat Sacristæ, qui illam statuet in aliquo loco apto, ubi possit ea die à cæteris adorari.

Ubi propter Fratrum paucitatem tot Sacerdotes, et Diaconi, ad præmissa Officia distincte obeunda, non sunt; Prior cum alio Sacerdote, et Diaconus Minister cum alio Diacono, prædicta Officia exequantur.

Postquam Prior tradiderit Crucem Sacristæ, ipse et Ministri cum duobus Sacerdotibus, qui cantaverunt Versus, in Sacristiam revertantur: ubi duo Sacerdotes se vestibus Sacris exuent, Prior vero, et Ministri se calceent; deinde lotis manibus, Prior Casulam assumat, et præcedentibus Thuriferario, et Cruciferario, et Ceroferariis, et Subdiacono cum Calice, et Diacono cum Missali, ad Altare accedat: sistensque infra gradus ad medium Altaris, facta profunda inclinatione, incipiat Missam.

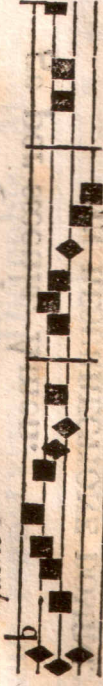
Cætera, quæ requiruntur ad celebrationem Missæ, require in Missali.

Feria VI. In Parasceve.

LI.

Dum Ssmum Sacramentum processionaliter ex loco, ubi depositum fuit, portatur ad Altare, decantata Strophæ Tantum ergo &c. cantatur sequens

Hymnus.

Vexilla Regis pro deunt, Fulget

Crucis Mysteriorum, Quo carne carnis Con-

ditor Suspendi sus est pati bu ló.

Quo vulneratus insuper Mucrone diro lanceæ: Ut nos lavaret crimine, Manavit undâ, et sanguine.

Impleta sunt, quæ concinit David fidei carmine, dicens: In nationibus Regnavit à ligno Deus. Arbor decora, et fulgida, Ornata Regis purpurâ, Electa digno stipite, Tam sancta membra tangere.

Beata, cujus brachiis Secli pependit præteritum, Statera facta corporis, Prædamque tulit tartari. O Cruce ave, spes unica, Hoc passionis tempore, Auge piis justitiam, Reisque dona veniam.

Te summa Deus Trinitas, Collaudet omnis spiritus: Quos per Crucis mysterium Salvas, rege per sæcula. Amen.

IN RESURRECTIONE DOMINI.

In diluculo festi Resurrectionis in pluribus Conventibus immedie post Matutinas in memoriam tanti beneficii fit Processio, et deportatur Sanctissimum Eucharistice Sacramentum per Claustrum, sicut in die Corporis Christi cum magna sollemnitate: tunc poterit cantari Sequentia: Victimæ Paschali, et Hymni Pascholes hic annexi. Vel etiam Responsorium: Christus resurgens, et Antiphona: Regina Coeli, secundum quod ordinauerit Prælati, et Cantor.

Sequentia.

Victimæ Paschali laudes immo-

lent Christiani. Agnus redemit oves, Christus

innocens Patri reconciliavit peccatores.

Mors, et vita duellò confluxere mirando, dux vi-

tæ mortuus regnat vivus. Dic nobis Mari-

a, quid vidisti in via? Sepulcrum Christi

viventis, et gloriam vidi resurgentis. An-

gelicos testes, sudarium, et vestes. Surre-

xit Christus spes mea, præcedet vos in Gali-

am. Scimus Christum surrexisse à mortuis

verè, tu nobis victor Rex mi serere. Amen.

Q

In Resurrectione Domini.

LIV

Hymnus. 4. tono.

Allelu ja. Jesu nostra re-

dempti o, Amor, et de side rium, Deus Cre-

ator. omnium, Homo in fi ne tem porum.

Quæ te vicit clementia, Ut ferres nostra crimi-
na, Crudelem mortem patiens, Ut nos à mor-
te tolles?

Inferni claustra penetrans, Tuos captivos redi-
mens, Victor triumphò nobili, Ad dextram
Patris residens.

Ipsa te cogat pietas, Ut mala nostra superes: Par-
cendo, et voti compotes, Nos tuo vultu saties.
Quæsumus auctor omnium, In hoc Paschali gau-
dio, Ab omni mortis impetu, Tuum defende
populum.

Gloria tibi Domine, Qui surrexisti à mortuis:
Cum Patre, et Sancto Spiritu, In sempiterna
secula. Amen.

In Resurrectione Domini.

LIV

Hymnus. 1. tono.

Ad cœnam Agni providi, et stolis

albis candidi, Post transitum maris Rubri,

Christo cana mus principi.

Cujus corpus sanctissimum, In ara Crucis torri-
dum: Cruore ejus roseo Gustando vivimus Deo.
Protecti Paschæ vespere A devastante Angelo,
Erepti de durissimo Pharaonis imperio.

Jam Pascha nostrum Christus est, Qui immola-
tus Agnus est: Sinceritatis azyma, Caro ejus
oblata est.

O verè digna hostia, Per quam fracta sunt tarta-
ra: Redempta plebs captivata, Reddita vitæ
præmia!

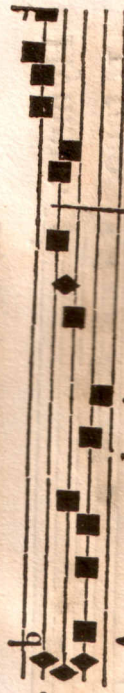
Consurgit Christus tumulò, Victor redit de ba-
rathro, Tyrannum trudens vinculò, Et rese-
rans Paradisum.

Quæsumus auctor, &c. Gloria tibi Domine, &c.

In Resurrectione Domini.

Hymnus.

Aurora lucis rutilat. Coelum

laudibus intonat, Mundus exultans jubilat, Gens infernus ululat.

Cùm Rex ille fortissimus Mortis concontractis viribus, Pede conculcans tartara, Solvit à pœna miseros.

Ille qui clausus lapide Custoditur sub milite, Triumphans pompa nobili Victor surgit de funere.

Solutis jam gemitibus, Et inferni doloribus, Quia surrexit Dominus, Resplendens clamat Angelus.

Tristes erant Apostoli De neci sui Domini: Quem poena mortis crudeli Servi damnarant impii. Quæsumus auctor, &c. Gloria tibi Domine, &c.

Hymnus.

Sermone blando Angelus, Prædixit

mulieribus: In Galilæa Dominus Videndus est quantocyus.

Illæ dum pergunt concitæ, Apostolis hoc dice-

In Resurrectione Domini.

re, Videntes eum vivere, Osculantur pedes Domini.

Quo agnito discipuli In Galilæam properè Per-gunt videre faciem Desideratam Domini. Clarò Paschali gaudiò Sol mundo nitet radiò: Cùm Christum jam Apostoli Visu cernunt corporeo.

Ostensa sibi vulnera, In Christi carne fulgida, Resurrexisse Dominum, Voce fatentur publica. Rex Christe clementissime, Tu corda nostra posside: Ut tibi laudes debitas Reddamus omni tempore.

Quæsumus auctor, &c. Gloria tibi Domine, &c.

In sine Processionis dicatur:

✠. Resurrexit Dominus, Alleluja.

℞. Sicut dixit vobis, Alleluja.

OREMUS.

Deus, qui hodierna die per Unigenitum tuum æternitatis nobis aditum devicta morte reserasti: vota nostra, quæ præveniendò aspiras, etiam adjuvando prosequere. Per eundem Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

Post hæc fit Sermo.

P

IN DIE SANCTO PASCHÆ

In die sancto Paschæ, et duobus diebus sequentibus, dum oratio in Vesperis dicitur, Thuriferarius ad Sacristiam vadens, depositò thuribulò, Crucem à Sacrista preparatam accipiat: et in chorum ante gradus Presbyterii veniat, et dicta Oratione, et responso: Amen, Cantores immediatè incipiant Responsorium: Christus resurgens, et Conventu illud prosequente, egrediatur Processio de Choro in Ecclesiam laicorum, hoc ordine: primò procedant Ceroferrarii, et in medio eorum Cruciferarius, qui omnes sint in superpelliceis: postea Conventus, junioribus precedentibus: ultimò Prior cum Libello Processionali.

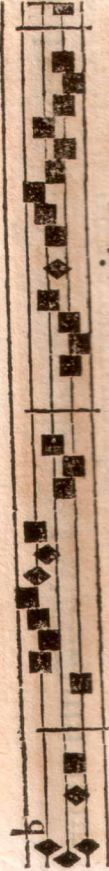
Cùm autem Ministri predicti exierint, Cruciferarius collocet se inter utrumque Chorum in medio à parte juniorum, et iuxta eum Ceroferrarii hinc, et inde stantes versis vultibus ad Fratres ordinent se, sicut in Choro: versis vultibus ad invicem: ultimò stet Prior inter utrumque Chorum.

Finitò Responsoriò duo Fratres cantent ̄. Dicant nunc Jus dæi, et Chorus resumat. Quod enim &c.

Responsorium.

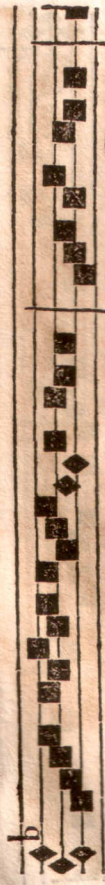
Christus resurgens ex mor-

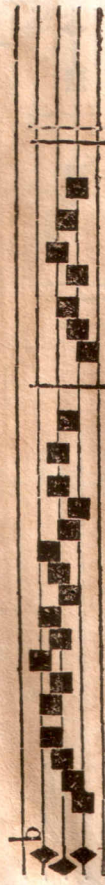
tuis, jam non moritur,

mors il li ul tra non do mina bitur:

* Quod e nim vivit, vi vit Deo,

al le luja, al leluja.

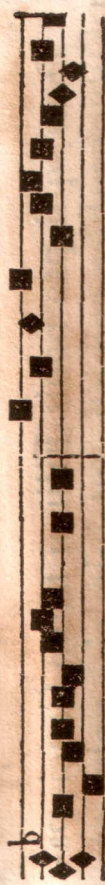

Duo Fratres.

̄. Dicant nunc Judæ i, quo mo-

do mi lites custodientes sepulchrum

perdiderunt Regem ad lapidis positi o-

nem? Quare non servabant pe tram ju-

sti tiæ? aut sepul tum reddant aut

resurgent nobiscum, di

tes: Quod.

Finita post Versum resurrectione, illi, quorum est dicere versiculos, dicant (eo modo, quo ad memorias in Vesperis, et Laudibus dici solent) versiculum sequentem:

℣. Dicite in nationibus, Alleluja.

℞. Quia Dominus regnavit à ligno, Alleluja.

Et Prior præmissô: Oremus, subjungat Orationem.

OREMUS.

Deus, qui pro nobis Filium tuum Crucis patibulum subire voluisti, ut inimici à nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis, ut resurrectionis gratiam consequamur. Per eundem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Postea Cantores incipiant Antiphonam: Regina Coeli. Et Fratres eam proseguendo, revertantur in Chorum eo ordine, quo venerunt: et Ministris ordinantibus se ante gradus Presbyterii modo prædictò, Prior stet ad pulpitum, in quo prima Oratio dicta fuit.

Aña. Regina Coeli læta re,
alle lu ja. Quia quem meru isti por-
ta re, alle luja. Resurre-
xit sicut dixit; alle luja. Ora pro nobis
Deum, alle luja.

Finitâ Antiphonâ, qui solent dicere Versiculos, dicant:

℣. Ora pro nobis, &c. ℞. Ut digni efficiamur, &c.
Et Prior subjungat orationem.

OREMUS.

Gratiam tuam, quaesumus Domine, mentibus nostris infunde: ut qui Angelo nunciante Christi Filii tui incarnationem cognovimus, per passionem ejus, et Crucem ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eundem Dominum, &c. Dominus vobiscum., et Benedic. allel. allel.
et hoc modo hæc tribus diebus Vesperæ terminentur.

Misericórdias Domini: * in ætérnum cantábo. ✠ *Psál.* 88, v. 1.

Verè languóres nostros ipse tulit: * et dolóres nostros ipse portávit. ✠ *Isai.* 53, v. 4.

Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * attrítus est propter scélera nostra. ✠ *Isai.* 53, v. 5.

Omnes nos quasi oves errávimus: * unusquisque in viam suam declinávit. ✠ *Isai.* 53, v. 5.

Et posuit in eo Dóminus: * iniquitátes ómnium nostrúm. ✠ *Isai.* 53, v. 6.

Exúrge, quare obdórmis Dómine? * exúrge, et ne répellas in finem.

Immediatamente repite el Coro.

Exúrge, quare obdórmis Dómine? * exúrge, et ne répellas in finem.

Otra vez sigue luego el Cantor, ó Cantora.

Exúrge, quare obdórmis Dómine? * exúrge, et ne répellas in finem. ✠ *Psalm.* 21, v. 23.

Ecce Deus Salvátor meus: * fiduciaúter agam, et non timebo. ✠ *Isai.* 12, v. 2.

Te ergo quæsumus tuis famúlis súbveni: * quos pretio: so ságuine redemísti. *Cant. SS. Ambros. et Agust. v. 20.*

Luego dice el Prelado (ó Prelada).

Ŷ. Miserére nostri Jesu benigne.

Responde el coro.

ŷ. Qui passus es cleménter pro nobis.

Y el Prelado (ó Prelada) dirá en seguida la oracion Réspice, sin decir Oremus, y terminándola como en la Semana Santa sin Qui tecum.

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc familiam tuam: pro qua Dóminus noster Jesus-Christus non dubitávit mámbus trádi nocéntium, et crucis subire tormentum.

Nora. Están concedidas por varios Ilustrísimos y Reverendísimos señores Obispos 40 dias de indulgencia, por cada uno de los versos del dicho Cántico.

ADVERTENCIA.

La precipitación con que he tenido que imprimir la Semana Santa, ha causado las siguientes erratas; las que suplico á cada uno de los individuos que la tomanen, tenga la bondad de corregirlas.

Pág.	vers.	col.	línea	dice	corrijase
1.	4.		1.	laboravit	laboravi
2.	4.		1.	intendæ	intende
4.	2.		2.	reduxisse	reduxisti
18.	3.		2.	et dividam	dividam
19.	7.		2.	lingna	lingna
22.			37.	dilexiti	dilexit
23.	pen.		2.	supergrese	supergressæ
33.	1.		1.	Aña Diviserunt	Diviserunt
id.	2.		2.	edam	edant
36.	3.		1.	ire	iræ
40.	1.		23.	jubare	juvare
id.	pen.		3.	Israael	Deus Israel
47.	1.		1.	disolvi	dissolvit
id.	1.		2.	sumtt	sunt
id.	8.		1.	decit	dedit
51.	lecc. 3.		2.	eorum	earum
58.	2.		1.	vestiaru	bestiarum
id.	2.		19.	et	est

Erratas en la solfa.

Página 37, á la Ant. primera de laudes se ha de poner la llave en tercera raya; y el segundo punto de la línea segunda en la sílaba (in) ha de estar en el espacio tercero. Pág. 40, en la segunda línea el noveno punto ha de estar en la tercera raya. Pág. 44, línea cuarta al 18 punto se le juntará otro en el segundo espacio. Pág. 53, línea última el 9 punto ha de estar en el tercer espacio. Pág. 54, línea cuarta el penúltimo punto ha de estar en el tercer espacio. Pág. 63, línea seis después del punto 12, otro pegado en tercer espacio. Pág. 64, línea cuatro antes del punto 12 se le ha de unir otro en la segunda línea. Pág. 75, línea cinco al 5.º punto se le une otro en el espacio tercero.

Números romanos. Pág. XLIII. línea quinta después del 1 punto se le une otro al segundo espacio. Pág. XLIX. línea última después de la llave póngase un punto al primer espacio. Idem. sobre el qua, otro punto en la ya tercera pegado con el 4.º punto.

Estas erratas no se hallarán en todos los ejemplares, pues son puntos que se han salido al tirar la impresion.